

דודל פֿותבֿ

קדיש יתום

דער טאַטע איז געשטאַרבן
די יינגלעך זאָגן קדיש
זיי הערן אויף צו שפּילן
און לויפֿן זאָגן קדיש
די באַקן ווערן רויט
פֿון די בושות פֿונעם קדיש
זיי שאַקלען זיך אין סידור
עס באַגראַכט זיי פֿונעם קדיש
די ווערטער זענען פֿרעמד
זיי קענען ניט דעם קדיש
זיי שטאַמפּערן אויפֿן עבֿרי
פֿון דעם רבּננס קדיש
די מאַמע הערט גוט צו
ווי זיי זאָגן אונטן קדיש
דער פֿעטער האַט געזאָגט
מען דאַרף הויך זאָגן קדיש
אַלע וויבֿער לויבֿן
ווי שייַן זיי זאָגן קדיש
די מאַמע טראַכט בני זיך
זאָלן זייערע זאָגן קדיש
עס ציפט איר אירע נחת
זי וויל ניט הערן קדיש
אויך די טאַטעס קוקן,
וואַרטן - אַ לאַנגע קדיש
נאָך דער סידור הערט
דעם גאַנץ גאַנץ קליינעמס קדיש
די בלעטער ווערן געלער
פֿון איינזאַפֿן דעם קדיש
אַ חבֿר קומט זיי רופֿן
זאָגט שוין אָפּ דעם קדיש
"טאַטע קום צוריק
עס דויערט צו לאַנג דער קדיש"
הערן הערט מען נאָר
'יתגדל ויתקדש ...'